

[Bomholt.]

kommer for sent. Senere, naar Baaden er 15 Aar gammel eller derover, bør der være et grundigt Eftersyn. Navnlig er det vigtigt, at Tilsynet virker effektivt, naa ny Motor skal indlægges. I Virkeligheden burde Tilsynet have Ret til at kassere en Baad, og saa maatte vi fra Rigsdagens Side sørge for, at Ejeren blev i Stand til at bygge et nyt Skib, maaske ved Hjælp af en kombineret Laane- og Tilskudsordning. Jeg ved, at disse Planer har Relation til andre Ministerier end Socialministeriet, men jeg beder alligevel den højtærede Socialminister have sin Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold, og, saa vidt det staar til ham, forebringe Alvoren i disse Sager for de øvrige Fagministre. Saadan som Forholdene nu er, kan de ikke vedblive at være. Hvis Baadene fortsat skal sendes ud med saa uhyre Risiko, vil der ske det, at de unge Fiskere foretrækker at gaa over i andet Erhverv. Der er intet andet Erhverv i Landet, der byder sine Udøvere saa fortvivlede Arbejdsvilkaar. Det er nødvendigt for os at gøre vort til at formindske Risikoen. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtigst mulig Fremme.

Jensen-Broby: Jeg skal ikke sige mange Ord om dette Lovforslag. Man kunde jo fristes til at komme ind paa de Betragtninger, som den foregaaende ærede Taler (Bomholt) var inde paa om, hvorvidt Fiskerbaadene er sødygtige nok, eller om der er tilstrækkeligt Tilsyn med dem, naar de bliver bygget, men da disse Spørgsmaal ikke hører ind under dette Lovforslag, gaar jeg ud fra, at den ærede Ordfører har haft en vis Trang, fordi han har haft Forholdene paa saa nært Hold, til at faa disse Ord sagt. Disse Ting har ikke noget med dette Lovforslag at gøre og sorterer ikke under det Ministerium, der har fremsat Lovforslaget. Derfor skal jeg afholde mig fra at komme ind paa Betragtninger over disse Spørgsmaal. Dette Lovforslag har jo Forbindelse med Loven af 20. Maj 1933, der giver Søfart og Fiskeri en lovpligtig Ulykkesforsikring, hvorefter der er dannet et Ulykkesforsikringsforbund for dansk Søfart og Fiskeri. Dette er delt i to Afdelinger, Søfartsafdelingen og Fiskerifdelingen. Det er denne sidste Afdeling, som nu er kommet i Vanskeligheder paa Grund af de store Katastrofer, der har fundet Sted, saa at den staar over for at skulle forhøje Medlemskontingenterne meget betydeligt, hvis ikke Staten træder hjælpende til. Alene paa Grund af det Underskud, der foreligger fra 1935 paa 73 000 Kr., vilde man

blive nødt til at forhøje Kontingentet med ca. 37 pCt.; og hvis man tager Underskuddet fra sidste Aar med, vil det blive ganske umuligt at faa disse Underskud dækket paa den Maade. Naar man saa ved, at Fiskerne i Forvejen har faaet den Grundpræmie, man startede med den 1. Oktober 1933, forhøjet meget betydeligt, nemlig med helt op til 50 pCt., forstaar man, hvor store Vanskelighederne er for dette Erhverv. Jeg skal fra mit Partis Side tilsige Støtte til Forslaget om at yde det foreslaaede Tilskud, saa at man kan undgaa at paalægge Fiskerne disse store Ekstrapræmier. Jeg skal ogsaa tilsige mit Partis Hjælp til at gennemføre Lovforslaget hurtigt, idet vi intet Ønske har om at faa det i Udvalg.

Fibiger: Ved de ganske ekstraordinære Ulykker, der har ramt Fiskerne i de sidste Par Aar, er de jo ramt ikke paa een Maade, men paa mange. I Gaar behandlede vi et Lovforslag, hvorefter der skulde kunne ydes Tilskud til haardt ramte Fiskere. I Dag behandler vi et Lovforslag om selve Ulykkesforsikringen og de Præmier, som Fiskerne skal betale, et Omraade, hvor Staten er nødt til at træde hjælpende til. Jeg kan paa mit Partis Vegne udtale, at vi er meget villige til at gaa med til at stille det omhandlede Beløb paa 200 000 Kr. til Raadighed, saadan at der kan blive Dækning for de store Tab, der er lidt, og saaledes at man nogenlunde kan bevare den Størrelse af Præmier, som man nu har, efter at man har maattet forhøje dem med indtil 50 pCt.

Før Jul var der en Repræsentation for Vestkystfiskernes Forening herovre og havde forskellige Samtaler med Rigsdagsmænd og Regeringen om en samlet Plan om at komme Fiskeriet til Hjælp. Et Led i disse Planer, som i øvrigt til en vis Grad staar i direkte Forbindelse med det her foreliggende, er den Tanke, som det ærede Medlem Hr. Bomholt omtalte, om Destruktion af Fiskerfartøjer, thi naar, som det er oplyst og ogsaa blev oplyst af disse Fiskere derovre fra, de Fartøjer, der forliser, er Fartøjer, der er bygget dels under Krigen og bygget daarligt, dels før Krigen og bygget for smaa, da er det naturligt, at den Tanke er opstaaet, at vi maa se at finde en Udvej, saadan at man ikke hver Gang, vi har disse Efteraarstorme, gaar med Angst derhjemme og tænker paa, at det netop er i disse Baade, vor Forsørger eller vore Sønner er ude, og derved let faar den Tanke: Ja, de gaar ned!

Da dette Forslag blev forelagt os før